

LAGERSTAMMS
BLADET

2 0 2 3 *luovuus creativity*

LAGERSTAMMSBLADET

1/2023

päätoimittajat / editors

Anna Rautio, Sanni Teräväinen

tekijät / creators

Ilari Anttila, Camilla Heiskanen,
Sanni Hujanen, Heidi Järvinen,
Arttu Kaimio, Saku Koutaniemi,
Ansa Matikainen, Alma Mussaari,
Shayeste Shamsi, Salla Sinisammal,
Annalisa Tyrväinen, Marie Vilkki

kansi / cover

Anna Rautio, Sanni Teräväinen

ilmoitusmyynti / advertisement sales

Jessi Vatanen, Anahita Zarifi Afshar

osoite / address

Tampereen Arkkitehtikilta
Korkeakoulunkatu 10
33720 Tampere

paino / printing

Tampereen Offsetpalvelu
Pinninkatu 55
33100 Tampere

painettu kierrätyspaperille
printed on recycled paper

Kauneutta ja kestävyyttä.

Huolellista rakentamista.

Kestävä rakennus toteutetaan tulevaisuutta ajatellen. Se on yhdistelmä hyviä ratkaisuja, kestäviä materiaaleja ja osaavia yhteistyökumppaneita. Me toteutamme projektisi yhdessä, jotta siitä tulee kestävä, kaunis ja toimiva myös tuleville sukupolville.

Rakkaudesta rakentamiseen. **Huolellista rakentamista.**

www.sto.fi

sto

Huolellista rakentamista.

SISÄLLYSLUETTELO / TABLE OF CONTENTS

PÄÄKIRJOITUS / EDITORIAL	5
WHAT I TALK ABOUT WHEN I TALK ABOUT INSPIRATION	6
AJATUKSIA VALOSTA / THOUGHTS ON LIGHT	11
PUHEENVUORO TYLSYYDELLE / SPEECH FOR BOREDOM	20
RED CODE	22
OUR MYSTERY OF TERRESTIAL AND CELESTIAL	24
VETURI, FLIXBUS, VALTAMERILAIVA - ARCHITECTURE	
STUDENT'S FAREWELL TO AIRPLANES	26
TAKE A BREAK IMPOSTER!	34
KATOAVIEN RUOKAPÖYTIEN AIKAKAUSI / A FUTURE	
WITHOUT DINING TABLES	36
PAINTINGS BY UKRAINIAN STUDENTS	40
HEI MUSTAHAALARIKANSA!	44
ARGUMENTTIEN ALAKULTTUURI ALAN KULTTUURIN	
HAATAJANA / CONVERSATIONS AND CONVEYORS	46
ARKKARIHOROSKOOPPI	48
PAUSE BY SHAYESTE	50

luovuuden juhlaa

celebrating creativity

Hyppysissäsi on uunituore Lagerstammsbladet, joka tänä vuonna ilmestyy poikkeuksellisesti keväällä, teemanaan luovuus.

A R : Viime syksynä raativuosi oli tulossa päätökseen, mutta me ei olisi haluttu vielä lopettaa. Juteltiin killan varastossa kun tajuttiin, että kiltalehdelle ei oltu löydetty päätoimittajaa. Päätös syntyi oikeastaan heti!

S T : Oltiin itsekkin yllättyneitä että päätettiin ryhtyä tähän pestiin! Olin ollut jo kahtena vuonna mukana toimituksessa, Annalle tämä on eka läbävuosi. Päätoimittajan pesti tuntui kuitenkin innostavalta ja uudelta.

A R : Meillä molemmilla oli kiireinen kevät edessä, joten haluttiin tehdä tästä prosessista stressitön. Aika nopeasti päätettiin, että lehti rakentuu visuaalisuuden ympärille.

S T : Siitä päästiinkin sitten pohtimaan luovuutta, joka monella arkkitehdilla näkyy juuri visuaalisissa jutuissa.

A R : Jaksaminenkin nousi esille. Arjessa inspiraatio on välillä hukassa eikä kiinnostaviin juttuihin tai omiin projekteihin meinaa riittää aikaa. Päädyttiin pohtimaan miten sitä voisi muuttaa.

S T : Saatiin nopeasta aikataulusta huolimatta kasaan upea toimitus, jonka kanssa pidettiin workshop-viikonloppuja. Tehtiin lehteä, mutta ennen kaikkea käytiin monia valaisevia keskusteluja, joiden tulokset ovat tässä käsilläsi.

A R : Annettiin kaikille aika vapaat kädet ja kannustettiin erityisesti siihen että arkkariopiskelijoiden taide pääsisi esille! Lehti myös jatkaa viime vuoden kaksikielistä linjaa.

S T : Muistan kun lapsena tein omia lehtiä, jotka kyllä yleensä jäivät kesken. Päätoimittamisessa parasta on ollut nähdä miten ideat ja keskustelut muuttuvat valmiiksi jutuiksi.

A R : Nyt keväällä kouluvuoden lähestyessä loppuaan on hyvä hetki pohtia luovuutta. Nappaa läbä mukaan vaikka piknikille ja nauti uusista ideoista!

Kiitos kaikille LB:n tekijöille, tukijoille ja lukijoille!
Thank you for all the creators and readers of the paper!

<3

Sanni

Anna

You are holding the newest piece of Lagerstammsbladet, this spring with the theme of creativity.

A R : Last autumn our year in TamArk guild board was coming to an end, but we were thinking that we would like to continue somehow. We were together at the guilds storage when we realized that our guild paper didn't have an editor yet.

S T : We were quite surprised ourselves too that we decided to be editors of the paper. I had already worked with two previous guildpapers. For Anna this is her first time. However it felt exciting and new.

A R : We both had a busy spring coming so we wanted to make this process stressfree. Quickly we decided that this paper would be buildt around visuals.

S T : We started to discuss about creativity and how for a lot of architects and architecture students inspiration is found in visual things.

A R : We also discussed about rest. At everyday life inspiration is often lost and there's not enough time for inspiring things or own projects. We started to think how we could change this.

S T : Despite the tight schedule we found a wonderful team to do the paper with and we held workshop-weekends together. We were working with the paper, but above everything we had enlightening conversations, which ended up to be printed.

A R : We gave everyone free hands to do their own stories and encouraged that the art of the talented architecture students would be in the spotlight. We also wanted to continue to the bilinguality that was started last year.

S T : I remember that as a child I used to make my own magazines, but they were often left unfinished. The best part of being an editor has been seeing how all the conversations and ideas have turned into an actual paper.

A R : Now when the school year is ending it is a great time to think about inspiration for a moment. Take the Lagerstammsbladet with you for a picnic and enjoy new ideas!

WHAT I TALK ABOUT WHEN I TALK ABOUT INSPIRATION

TEXT AND IMAGE / ARTTU KAIMIO

Arkkitehdin työssä inspiraatio ja sen hyödyntäminen on olennaisen tärkeä taito. Otamme jatkuvasti vaikutteita ympäriltämme eikä yksikään hyvä rakennus tai ympäristö synny tyhjiössä. Uskon, että inspiraation käsite on kuitenkin monimutkaisempi - tai pikemminkin syvempi, kuin mitä usein ajattelemme. Ja erityisesti se on varsin yksilöllinen asia. Me kaikki koemme inspiraation hieman eri tavalla ja tässä tekstissä haluan avata omia ajatuksiani aiheesta.

Ennen kuin siirryn omiin pohdintoihin, tahdon vielä hieman perustella tämän tekstin olemassaoloa. Tarkoitukseni ei ole egoistisesti tuputtaa omaa ajattelumalliani muille - pikemminkin pyrin pohtimaan ja selittämään millä tapaa inspiraatio omassa pääkopassani avautuu ja mitä asioita siihen liittyy. Usein törmään johonkin asiaan, jonka koen inspiroivaksi mutta en osaa tarkemmin selittää itselleni, mitkä osatekijät kyseisessä asiassa minua inspiroivat. Uskon, että jos kehittyisin paremmin tietoisesti erittelemään ja analysoimaan omaa inspiroitumista, osaisin tehokkaammin hyödyntää sitä omissa opinnoissani sekä elämässä ylipäätään. Toivon, että nämä pohdinnat auttavat teitä miettimään, miten itse miellätte inspiraation ja miten saatte sitä konkretisoitua omiin elämiinne.

On vaikeaa määritellä mitä inspiraatio tarkoittaa. Minulle koko käsite on jokseenkin hämäinen, sillä se voi tulla elämässä vastaan niin eri tavoin, niin eri tilanteissa ja sitä voi hyödyntää lukemattomilla keinoilla. Sitä ei ole helppoa selittää eikä ole helppoa osoittaa sormella, miten se toimii. Monelle se voi myös tarkoittaa ihan eri asiaa kuin minulle. Konkretisoin kuitenkin hieman muutamia piirteitä, jotka itseni kohdalla usein nousevat esiin inspiraation iskiessä. Ensimmäisenä mainittakoon palava into johonkin. Kun inspiroidun jostain, sisälläni syttyy liekki, joka erottaa sen muista tunteista. Toisin sanoen, joku tietty asia herättää minussa vahvoja tunteita. Kuitenkin siten, että siihen yhdistyy halun tunne (esimerkiksi tehdä jotain, kokea jotain). Tunteet sinänsä voivat olla melkein mitä vain, positiivisia tai negatiivisia. Yksi tällainen tapaus oli muutama viikko sitten, kun näin ystäväni polkupyörän. Välittömästi halusin tuoda oman pyöräni Tampereelle ja hypätä satulan päälle. Vastaavissa tilanteissa sitä usein ryhtyy kehittämään fantasioita päässä millaista voisi olla tehdessä asiaa x. Tässä tapauksessa fantasiat kuitenkin kaatuivat talvisäähän, joka tuskin on hetkeen väistymässä Tampereelta.

Toinen piirre kytkeytyy muutokseen nykytilasta. Vähintäänkin jollain tapaa inspiraatio eroaa siitä tilanteesta, missä sillä hetkellä olen. Reippaasti yksinkertaistaen inspiraatio voi siis ilmetä esimerkiksi haluna olla jossain toisessa paikassa tai vaikkapa harrastaa jotain muuta. Aina inspiraation ei kuitenkaan tarvitse olla mitään erityistä. Muistan hyvin, kun armeija-aikoina hytistessäni poteron pohjalla arkinen koti-ilta vanhempieni luona tuntui äärimmäisen inspiroivalta. Toinen jokavuotinen ja varsin arkinen toive muutoksesta liittyy säähän. Talvisin toivon olevan kesä, ja kesäisin talvi (vaikkakin näistä ensimmäinen on huomattavasti yleisempi ajatus) ja pyörittelen päässä ajatuksia mitä toisena vuodenaikana voisi tehdä tai millainen tunnelma siihen liittyy. Ehkä toisinaan voisi olla kriittisempi omaa ajatteluaan kohtaan ja tyytyä siihen, että nykyhetkessä ja -tilanteessa on ihan hyvä olla.

Kolmantena, inspiraatioon liittyy kokemus kauneudesta. Tässä tapauksessa kauneus voi olla melkein mitä vaan. Se voi olla vaikkapa hengeä ja visuaalista tai synkkää ja vahvasti tunnelmaan tai mielentilaan liittyvää. Eräällä ystävälläni on ihmeellinen taito ottaa elämä hyvin rennosti, ja näen itse siinä tietynlaista kauneutta. Tämä on auttanut minua pyrkimään itse samanlaiseen elämänasenteeseen. Toisena esimerkkinä kiipesin viikko sitten yömyöhään Linnanmäen kallioille erään toisen ystäväni kanssa ja katselin Triplaa, joka kohoaa vuorena muiden Pasilan rakennusten yläpuolelle. Rakennuksesta voi toki olla montaa mieltä, mutta asetelmasta ja tilanteesta välittyi hyvin erityinen tunnelma. Löysin siitä omanlaistaan kauneutta – luultavasti samaa mitä olen kokenut katsoessani Ridley Scottin klassikkoo Blade Runneria.

Luulen, että tutkailemalla näitä inspiraatioon liittyviä tekijöitä voi tarkemmin analysoida ja hyödyntää uusia inspiroivia asioita, joita elämässä kohtaa. Vaikka se ei ole ainakaan itselleni helppoa, on se silti yrittämisen arvoista. Lopuksi haluan vielä esitellä muutamia kuvia asioita, jotka olen kokenut inspiroiviksi, sekä hieman avata ajatuksia inspiraation takana. Lehden printatusta luonteesta johtuen nämä asiat ovat pääosin visuaalisia sekä aikaisemmin mainitsemistani piirteistä lähinnä tietynlaiseen kauneuteen linkittyviä.

Finding and making use of inspiration is essential in the job of an architect. We continuously take influences from the things around us, and no great building or environment has been designed in a vacuum. However, I believe that the concept of inspiration is more complex – or rather deep than what we usually think. And especially it's quite a personal thing as we all experience inspiration in a slightly different way. In this text I want to open up my thoughts on the topic.

Before I move onto my own ponderings, I want to justify the existence of this text a bit. My intention isn't to egoistically force upon my way of thinking to others, but rather to reflect on and explain how inspiration works inside my head and what kind of things are associated with it. Often, I stumble upon something that I find inspiring, but I can't quite explain to myself which factors within it actually inspire me. I believe that if I developed my thinking so that I could better analyze my own inspiration, I could more efficiently utilize it with my studies and in life generally. I hope that these thoughts help you think about how you perceive inspiration and how you could concretize it better into your own life.

It's hard to define what inspiration actually means. For me, the whole concept is a bit fuzzy because you can encounter it in so many ways, circumstances and forms in life and you can utilize it in so many different ways. It's not easy to explain and to point a finger at how it works. For many people it might be an entirely different thing than what it means for me. However, I'll now concretize some of the features that are usually present when I get inspired by something. Firstly, there seems to be a burning passion towards something. When I get inspired by something, a small fire is set aflame inside me which separates it from other emotions. In other words, something specific resonates strongly in a way that awakens some kind of a desire within me (e.g., desire to do something, experience something). The emotions themselves can be either positive or negative. A recent instance like this was a few weeks ago when I saw a bicycle that my friend had. Immediately I wanted to bring my own bicycle to Tampere and hop on the saddle. In situations like this I often tend to fantasize how great it would be to do this and that. However, in this case my fantasies came crashing down thanks to the eternal winter we seem to have here.

A second feature is related to a change from the present situation. In at least some way inspiration differs from the current state of things. Simplified by a great amount, inspiration might for example manifest itself as a desire to be in someplace else or be interested in something entirely different. But sometimes inspiration doesn't have to be anything special. I remember regrettably well how back in the days when I was doing my military service and shivering at the bottom of a guard post in the middle of a frozen Finnish forest, I was extremely inspired by the thought of having a nice everyday evening at my parents' place. Another annual and quite mundane desire for change is related to weather. During winters I wish it was summer and during summers I wish it was winter (although the former is much more common). But maybe sometimes I could be more critical towards my own thoughts and just be happy about the present moment and circumstances.

Thirdly, inspiration is closely linked to a sensation of beauty. The beauty itself can be almost whatever. It can, for example, be something gentle and visual or dark and closely related to atmosphere or mood. One of my friends has a wonderful talent for living in a very relaxed manner and I truly see beauty in that. This has made me strive for a similar outlook on life. As another example, a week ago, I climbed on top of the cliffs of Linnanmäki in Helsinki with a friend of mine and we looked at the Mall of Tripla, towering above other buildings of Pasila. You can say many things about the building itself, but the composition and situation made me feel a sense of beauty – probably in the same way I felt when I watched Ridley Scott's sci-fi classic Blade Runner.

I believe that exploring these factors that are related to inspiration you can more closely analyze and utilize new inspiring things that you stumble upon in life. Although it's not easy, at least for me, it's still certainly worth trying. Finally, I want to show you some pictures of things that I found inspiring and explain my thoughts behind them. Because of the printed nature of this magazine, these examples are mostly visual and out of the above-mentioned factors of inspiration, mostly related to a certain kind of beauty.

Näin tämän vuohimaton Tampereen IKEAssa elokuussa hankkiessa tavaroita uuteen kotiin. Matto oli lähemmäs tuhannen euron arvoinen, joten en sitä ostanut mutta se teki minuun suuren vaikutuksen, siksi siis otin siitä kuvan. Olin yllättynyt, että näinkin hieno matto löytyi juuri IKEAsta, jonka miellän lähinnä minimalistiseen perusdesigniin. Olen aina pitänyt itämaisista matoista, mutta tämä oli niistä poikkeava ja todella erityinen. Taustan punainen sävy on vahva ja rohkea, mutta toisaalta kotoisa. Puolelta toiselle loikkivat vuohet taas ovat värikkäitä, mikä mielestäni luo kankaaseen maagisen, satukirjamaisen tunnelman. Mutta erityisen hienon matosta tekee vuohen käyttö eläimenä. Vuohi on minusta eläin, joka vaikuttaa olevan täysin eri todellisuuden tasolla kuin ihminen. Ikään kuin se olisi jumalolento, joka käsittää maailman ja luonnon aivan eri tavalla kuin me. Vuohien hypnotisoiva hyppely maton puolelta toiselle luo mysteerisen, jollain käsittämättömällä tavalla symbolisen ja taianomaisen vaikutelman.

I saw this rug with goats in the Tampere IKEA in August when I was getting stuff for my new apartment. The rug was worth almost a thousand euros, so I didn't buy it, but it left a big impression on me. Thus, I took a picture of it. I was surprised that I found a rug as amazing as this in an IKEA store, which I closely relate to mundane minimalist design. I have always liked oriental rugs, but this was way more special than others. The red background is strong and brave, but still quite cozy. The goats jumping across the rug are colorful which creates a magical fairytale atmosphere. But the thing that makes the rug especially great is the use of goat out of all the animals. I have this feeling that goats are on another plane of existence than humans, in a way. I imagine goats as some kind of almost godly figures that perceive the world and nature in a completely different way. The hypnotizing bounce of the goats creates a mysterious atmosphere that is inexplicably symbolic and magical.

Erilaiset tunnelmat ovat aina kiehtoneet minua. Yksi minulle erityinen tunnelma löytyy huoltoasemilta, erityisesti pimeään aikaan. On vaikea kuvailla, millainen tunne siihen liittyy, kun pysähtyy pitkän automatkan aikana satunnaiselle huoltoasemalle valtatie varrelle. Päivisin asemilla näkee matkalla olevia autoilijoita, rekakuskeja ja paikallisia. Tunnelma on rento ja omalla tavallaan pysähtynyt. Olisi mielenkiintoista tietää, millaista olisi olla töissä huoltoasemalla koko päivän ajan. Öisin tunnelma on taas täysin erilainen, kuten tässä kuvassa, jonka otin tammikuussa Heinolan Teboililta. Lämpimät valot valaisevat tyhjiä lehtihyllyjä ja buffetpöytiä. Asiakkaita ei näy ja henkilökuntaakin vain muutama. Yössä kulkevat autot ajavat ohii. Uskon, että osatekijöitä tähän tunnelmaan ovat esimerkiksi huoltoaseman toimiva paikkana, jossa ollaan ainoastaan hetki, vanhanaikainen kalustus, ohii pauhaava liikenne sekä ihmisten satunnaisuus. Varmaankin myös nostalgia. Minulla on paljon muistoja huoltoasemista, kun olemme olleet perheen kanssa reissussa. On mielenkiintoista, miten näin vahva tunnelma välittyy näin arkisesta paikasta, joka tuskin on suunniteltu asiaa sen kummemmin miettien.

All kinds of different atmospheres have always fascinated me. One atmosphere that is quite special to me can be found in gas stations, especially when it's dark outside. It's hard to describe how it makes me feel when you stop by a gas station alongside a highway during a long drive. During daytime they are full of other passers-by, truckers and locals. The atmosphere is relaxing and, in a way, stagnant. It would be quite interesting to know how it's like to work in a gas station and be there the whole day. During nighttime the atmosphere is completely different, like in this picture that I took in Teboil Heinola in January.

The warm lights illuminate the empty magazine racks and buffet tables. There are no customers and only a bit of staff. The cars drive by in the night. I believe that this atmosphere consists of factors such as the nature of gas stations as places where you only spend a moment, the old-fashioned furnishing, the traffic going by, and the arbitrary nature of the people present. Probably nostalgia as well, as I have a lot of memories of gas stations where I used to stop by with my family on the trips of my childhood. I think it's interesting how such a strong atmosphere is conveyed by a place this mundane, and which probably has not been designed with that in mind.

Tämä viimeinen kuva on otettu Alvar Aallon suunnittelemastä Säynätsalon kunnantalosta lokakuussa. Köynnösten lehdet peittävät ikkunan ja valo suodattuu vihreänä niiden läpi. Kun katsoin ikkunaa, tunsin olevani pieni ötökkä kasvien seassa. Mielikuvani toi mieleeni Hiromasa WYonebayashin ohjaaman animaatioelokuvan 'Kätkijät' vuodelta 2010. Elokuvasa hyönteisen kokoisista ihmisistä koostuva perhe elää suurien ihmisten asuttaman talon rakenteissa. He seikkailevat kasvien seassa ja rakentavat itselleen huonekaluja ja käyttöesineitä meille pienistä ja merkityksettömistä esineistä. Minua kiehtoo ajatus siitä, että kasvillisuutta voi hyödyntää näin tehokkaasti arkkitehtuurissa.

The last picture was taken last October inside the Säynätsalo Town Hall, designed by Alvar Aalto. The leaves of the vines cover the window, and the light is filtered through them as green. When I looked through the window, I felt like a small insect crawling through the plants. The thought reminded me of the film 'Arrietty' by Hiromasa Yonebayashi from 2010. In the movie, humans of the size of insects live inside the structures of a house inhabited by regular size humans. They venture through the plants and build themselves furniture out of objects that are small and insignificant to us. I'm fascinated by the thought of using vegetation in architecture in a manner as powerful as this.

SUOMEN
SISUSTUSTAKKA

Arkkitehtien kumppani.

www.suomensisustustakka.fi

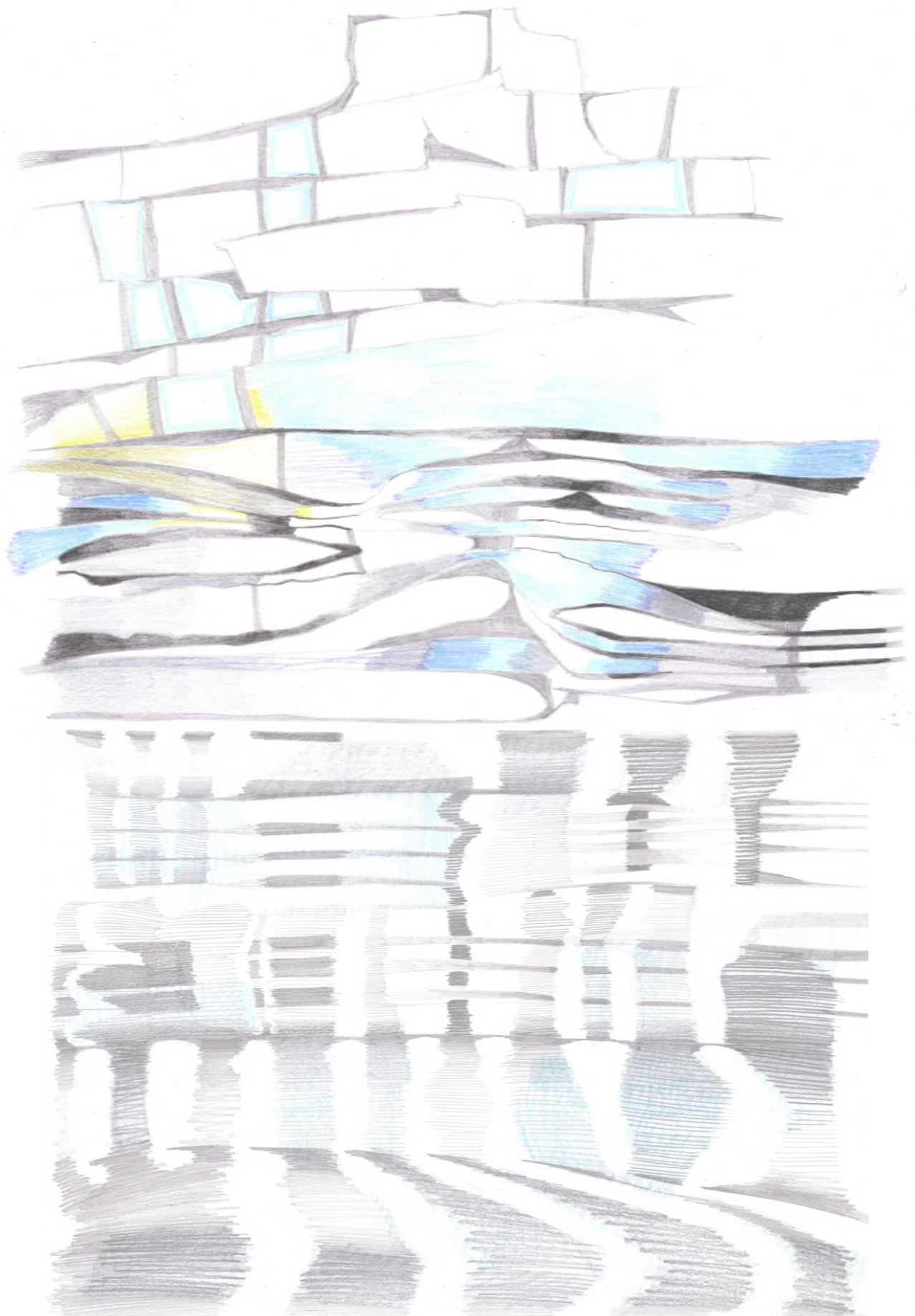
A J A T U K S I A V A L O S T A

THOUGHTS ON LIGHT - Salla Sinisammal, Marie Vilkki

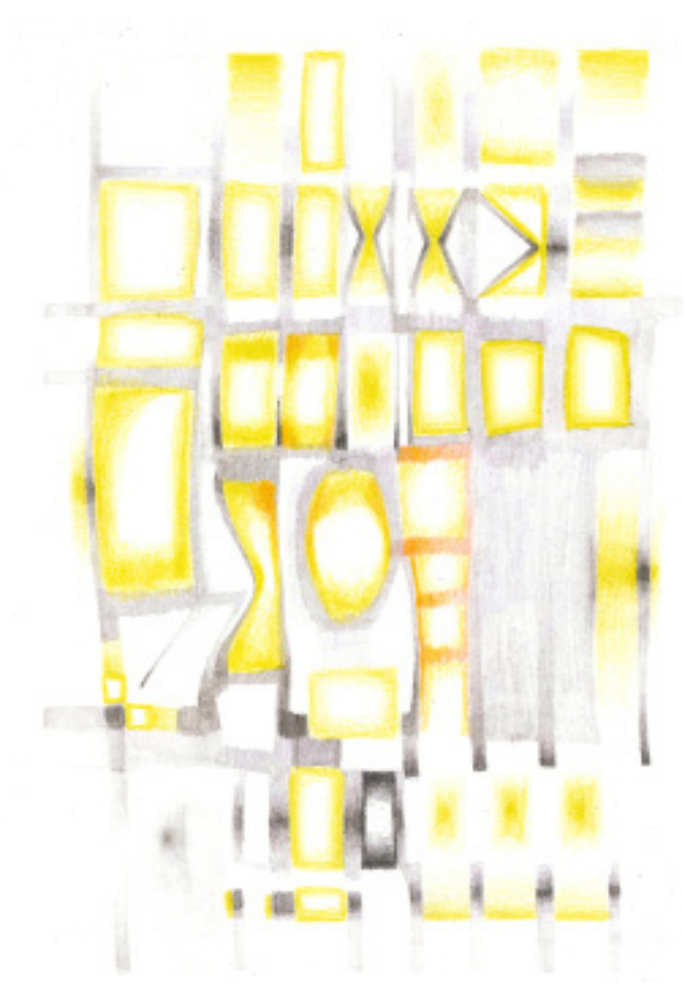
S - "It's not like it's this amazing finding or idea that I've found or suddenly come up with, it [the observation of space] is more of a way for me to be in a space and to feel connected to my surroundings"

M - "Yep, it is something that I've sort of always done, when you feel that connection to your surroundings, you feel more at home in it and less like an outsider."

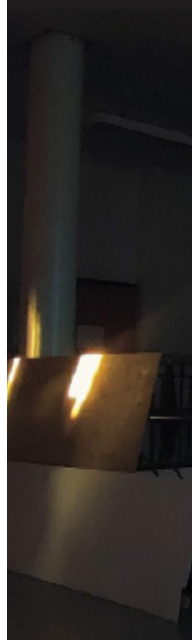
avaruuskaupungissa
jäätä, kylmää tuulta
pumpulitalo ja silkkikoski

pilkahti

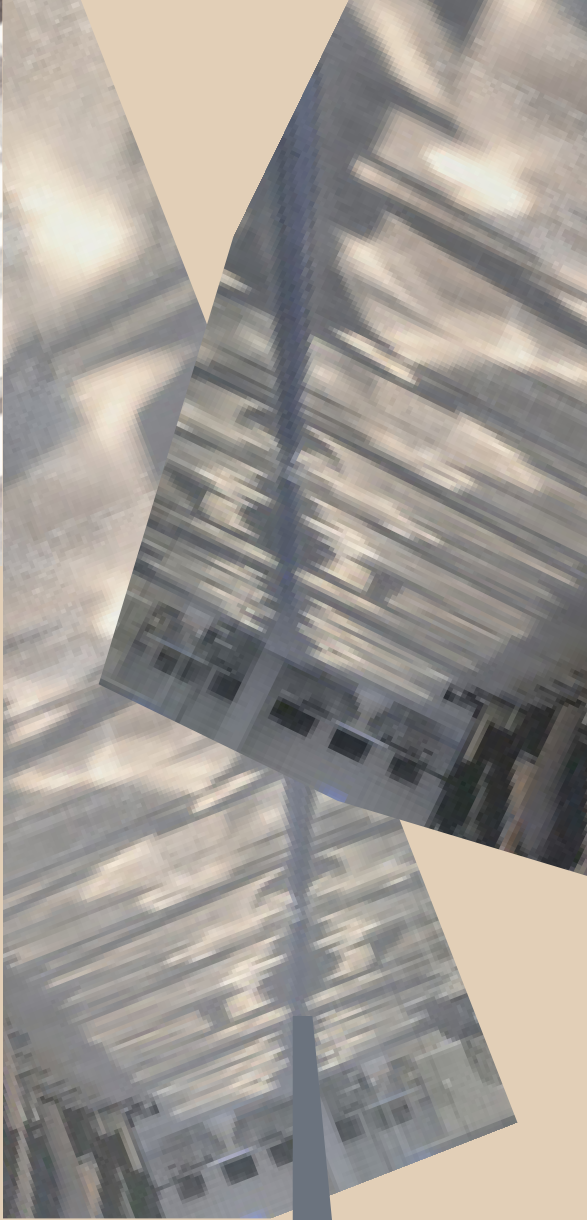
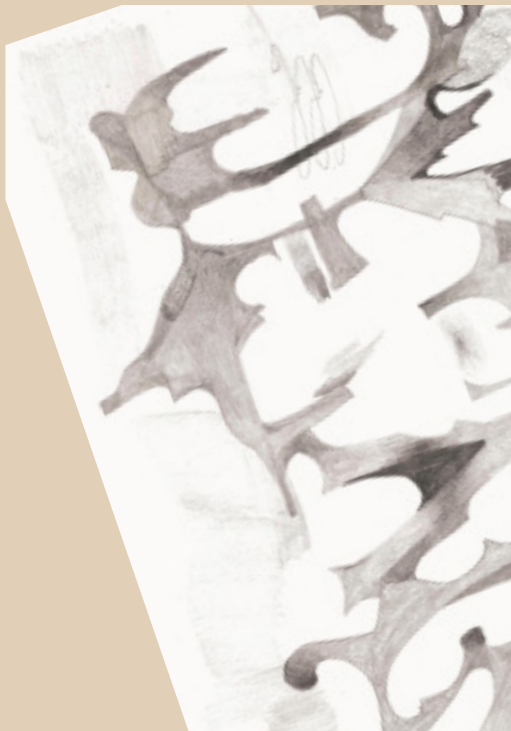
lämmitti
syttyi
sulatti!

paistatti
kimmelsi
välkehti

meni ja pimeni

"CORRIDOR BETWEEN
THE AQUARIUM AND THE REST OF THE BEN FACULTY, AU-
TUMN OF 2022, at lunchtime, on the way
to campus restaurant, calm chatter between
classmates, sedate afternoon atmosphere,
the only thing energetic being the afternoon
sun reflecting from the sheet metal cladding of the b
uilding,
with the
light playing on
the concrete floor."

SEI-
NÄJOEL-
LA, KESÄ
2022. Loppu-
kesän ilta, päivä
on päättymässä ja
aurinko tekee hidasta
loivaa laskuaan. Il-
massa aistii jo
lähestyvän
syksyn kirpeyttä,
mutta ilta-aurin-
gon säteet tuntuvat
yhä pehmeiltä ja
värjäävät kaiken
mitä kos- kettavat
lämpimäksi. Laske-
van aurin- gon
säteet löy- tävät
myöhäis- kesän
uvahta- neet
auringon- kukat
ja suih- ku-
lähteen veden,
piirtä- en ne
het- keksi
hohta-
viksi.

Sinulle poimittua

Keraamisten laattojen materiaali-
valinnoissa sinulla on aina apunasi
ABL-Laattojen oma poimija. Teemme
kaikkemme, että sinä et joudu tinki-
mään näkemyksestäsi ja voimme
helpottaa suunnittelijan työn arkea.

Haasta meitä ja pistä poimijat hom-
miin! Etsimme sinulle täysosumia.
www.abl.fi/omapoimija

ABL
LAATAT

Puheenvuoro tylsyydelle

SPEECH FOR BOREDOM

TEXT AND IMAGE / ANNA RAUTIO

Tuntuu, että maailmassa on miljoona asiaa, jota olla, ihaila ja tavoitella. Ajatukset sinkoilevat ratkaisemattomista pohjapiirustuksista jäljessä olevaan oppimispäiväkirjaan sekä täyttämättömiin kesätyöhakemuksiin.

Haluaisin, että aina olisi tylsää.

Tai sitten en. Mutta monesti tämän lukuvuoden aikana olen ajatellut, että olisipa edes hetken tylsää. Tuntien kuluessa piirustussalien uumenissa tuntuu, että niin minun kuin monen muunkin aika opiskella, viettää vapaa-aikaa sekä usein myös palautuminen alkaa salakavalasti puuroutumaan yhteen. Kun vielä tämän yhden projektin saatan maaliin, on aikaa itselle. Ja varmasti se on osittain vain intohimoalan kääntöpuoli. Ja alun huumaa. Omat vapaa-ajan projektit – maalaaminen, piirtäminen sekä odotuksista vapaa luominen jää helposti kakkossijalle. Yhtä hyvinhän voisin käyttää tämän ajan koulutöihini ja oman taakkani helpottamiseen.

Havahdun siihen, ettei oma pää tunnu enää niin seesteiseltä paikalta, kun paras kaverini kehottaa laittamaan puhelimen pois ja keskittymään asioihin, joista oikeasti pidän. Ehkä se helpottaa. Ajattelen, että tottakai. Täytyy todellakin maalata lisää ja kirjoittaa enemmän. Olla ilman puhelinta ja katsella vaikka merta. En tietenkään tee mitään näistä asioista vaan istun edelleen sohvan nurkassa syvällä puhelimen uumenissa. Ajatuksen tasolla ajattelen, kuinka rakastan maalata ja kuinka sisälläni asuva taiteilijasielu olisi onnessaan, mikäli antaisin tälle enemmän huomiota. Se on kuitenkin vaikeaa. Jokin ryökäle pitelee minua edelleen tiukasti talutushihnassa ydinminäni saavuttamattomissa.

It feels like there is one and a million things to be in this world, what to admire and what to pursue. Your thoughts are going from unfinished floor plans to the overdue learning journey to the unfilled summer job applications.

I wish that I could be just bored all the time.

Or not. But often in this semester I have wished that I could be bored for once. Hours are going by at the drawings halls and it feels like my, also as many others, time to study, spend free time and often time to recover is just melding to one big clump. It always feels like when I finish this one last project, it will be time to rest. And partly is probably just a downside of a work coming from a passion. And partly just a lust of a beginning of studies. Your own projects like painting, drawing and creating without expectations easily remains in a second a place. Just as well I could use this free time to do my unfinished school project and lighten my own burden.

I become aware that my own thoughts don't feel so calm when my best friend recommends me to put my phone down and do something that I enjoy. Maybe it helps. I am thinking that of course I need to paint and write more. Be without my phone and watch the ocean. And of course, I don't do any of these things. I sit in the same corner of the sofa deep in my phone. At the level of thought I think of how I love to paint and how the artist soul living inside of me would be delighted if I would give more attention to her. But it is hard. Some villain is keeping me tightly in a leash unattainable from my own core.

Sanotaan, että luovuus kukkii tylsyydessä. Aika ajoin tuntuu kuitenkin lähes mahdottomalta tuntee tylsyyttä arjessa, jossa tuntuu, että kun toiselle koulutyölle antaa huomionsa karkaa toinen samalla käsistä. Tylsyys haastaa ajatuksiamme uusille poluille sekä tekee meistä parempia ongelmanratkaisijoita. Tuntuu loogiselta ajatukselta, että jos antaisimme itsemme tylsistyä olisi koulutöistä selviäminen helpompaa ja samalla jäisi tilaa myös haaveilla omien projektien parissa. Tylsyyshän nimenomaan inspiroi meitä tekemään. Kun tunnemme tylsyyttä, mielemme oikein hamuaa uusia tehtäviä, joissa voisimme tuntee itsemme taitavaksi ja hyödylliseksi. Samalla haastaen meitä keksimään jotain uutta.

Joululomalla kampsin itseni ylös sohvan nurkasta ja maala- sin. Maalattessani, häly omasta päästäni häviää. Stressipilvi tun- tuu hitusen läpinäkyvämmältä ja tuntuu, ettei se mitä tulisi olla tai ihailla ole enää niin merkityksellistä. Usein kuitenkin se, että tartun omiin projekteihini, vaatii juuri aikaa ja ikävystymistä. Ja tällä kirjoituksella haluankin muistuttaa, kuinka tylsyys voi olla todellinen voimavara arjessa. Uskon, että monen meistä mieli voi hyvin, kun ympäröi itsensä kodilla, jossa pysähtyä. Työllä, joka tuntuu merkitykselliseltä sekä vapaa-ajalla, joka luo tilaa pitkävetisyydelle ja ajan mätelemiselle. Toivon näiden eri osa-alueiden rajojen kirkastumista ja sitä, että niiden kirkastu- minen olisi myös kannustettavaa. Niin opinnoissa kuin myöhemmin työelämässäkin.

Jotta meillä voisi olla taas tylsää.

They say that creativity blooms when you're bored. However, from time to time it feels almost impossible to feel boredom in everyday life, where it feels like when you give attention to one school project another one gets out of hand. Bore- dom challenges our thoughts to new rails and makes us better problem solvers. Feels logical that if we give oursel- ves more time to get bored it would also be easier to cope with schoolwork and at the same time it would give space to wonder with our own projects. Boredom specifically inspires us to do something. When we feel bored, our mind is craving for tasks where we could feel ourselves skilful and useful. At the same time as challenging us to dream up something new.

At Christmas break I got up from the corner of the sofa and I painted. When I paint, hullabaloo from my own head disap- pears. The fog created by all the stress feels little bit more transparent and it feels like what you should be or admire is no longer so important. Usually, it however requires time and boredom to pick up my own projects. And with this piece I want to remind how boredom can be a real asset in everyday life. I believe that many of us feel well when we surround our- selves with home where you can pause and recover. With work, where you can feel yourself important and with free time, that creates space for boredom. I hope that the lines of these three sections of everyday life would clear up even more and that it would also be encouraged. In studies as well as in work life.

So that we could feel bored again.

R
E
D

C
O
D
E

S
H
A
S
Y
H
E
A
S
M
T
S
E
I

tonight, tonight,
the world is full of light,
with suns and moons all over the place!¹

our mystery of terrestrial and celestial

text and image / Sanni Teräväinen

Jupiter on the edge of the street. It is mid-night. Ancient greeks thought faraway stars to be home to spirits who once habitated our land. I often think of that and remember: Vitruvius said that architects must know astronomy if they wish to construct roofs, for a roof is not only a mere shelter from rain: it connects us to the stars. But now the stars are behind a sea of clouds.

All look for truth, of themselves, of universe, though the chaos always finds a way. Maybe harmony, an equilibrium between opposites² is contrary to our desire of control. Heraclitus said that universal elements - light and dark, unity and multiplicity, calm and movement - require not annulling one but rather existing in continuous tension.

Only moments on this Earth for me and you. Obscure fragments of unknown, rare solitude on universal level. It starts raining.

Thousand times love lives in your smile.

Architecture, a search for paradise on Earth³ is it not? Everyday I see literal ideals carved on our cityscapes. A better tomorrow wished for millennias. It makes the thought of demolition so sad, and I begin to wonder if we could live in the dreams of our predecessors a little more - fill the void, continue from the in-between.

(sinä olet)
kaunein kaikista tähdistä⁴

¹ Stephen Sondheim, West Side Story

² Umberto Eco, History of Beauty

³ Alvar Aalto

⁴ The poems of Sappho

